

Vraag nr. 8
van 9 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Buitenschoolse kinderopvang – Lokale subsidies voor scholen

Nu het schooljaar opnieuw is begonnen, hebben diensten, particulieren en scholen zich georganiseerd om kinderen op een verantwoorde wijze buiten de schooluren op te vangen.

In sommige gemeenten komt het gemeentebestuur tegemoet door deze opvang te subsidiëren. Terwijl deze tegemoetkoming voorheen enkel aan een gemeentelijke dienst of een gemeentelijke VZW werd gegeven, die qua ligging en qua opzet zo "neutraal" mogelijk was, stellen we nu vast dat ook scholen in een of andere vorm steun krijgen voor deze opvang.

Omdat blijkbaar het organiseren van kinderopvang tijdens vakantieperiode, vrije dagen en woensdagmiddagen niet wordt beschouwd als sociaal voordeel, kan elk gemeentebestuur zo bepaalde scholen duidelijk bevoordelen door deze steun slechts selectief te verlenen.

1. Klopt het dat een gemeentebestuur of OCMW steun mag geven aan één bepaalde school voor het organiseren van buitenschoolse opvang.?

Is dit geen inbreuk op de geest van de omzendbrief van 25 juli 1991 betreffende het geven van sociale voordelen en op artikel 33 van de wet van 29 mei 1959 (schoolpactwet) ?

2. Moet voor buitenschoolse opvang, die dus geen schoolse activiteit is, een afzonderlijke bestuurlijke structuur bestaan, los van de inrichtende macht van de school, met een aparte regeling voor boekhouding, verzekeringen van de infrastructuur en de kinderen, compensatie voor het gebruik van de lokalen, ... om het toegekende sociaal voordeel duidelijk te scheiden van de schoolactiviteit ? Is er hierbij een onderscheid tussen de vrije en officiële scholen ?

Antwoord

Het toekennen van financiële steun vanwege een gemeentebestuur of een OCMW aan een school die een aanbod buitenschoolse kinderopvang realiseert, wordt gevat door de wetgeving die de Vlaamse volksvertegenwoordiger aanhaalt en door het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 en die

slaat op het toekennen van sociale voordelen aan scholen. De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal het met mij eens zijn dat het benaderen van deze problematiek dan ook prioritair vanuit deze invalshoek, die buiten mijn bevoegdheid valt, moet gebeuren.

De nieuwe regelgeving voor buitenschoolse opvang heeft wel raakvlakken met het engagement van gemeenten ten opzichte van scholen. Het engagement van gemeenten staat immers niet los van de principes van het meersporenbeleid en het lokale overleg. Het is in die context dat ik volgende overweging formuleer.

Het meersporenbeleid en het lokale overleg willen aan alle actoren een stem geven in het debat dat beoogt een passende plaats toe te kennen aan elke organisatie die in een gemeente een buitenschools opvangaanbod realiseert.

Sinds lang is het zo dat sommige gemeenten, via het kanaal van het sociaal voordeel, scholen ondersteunen, ook met betrekking tot het organiseren van buitenschoolse kinderopvang. Als dit gebeurt, dan is dat voortaan onderwerp van gesprek in het lokale overleg. Ik ben er dan ook van overtuigd dat via de melding aan Kind en Gezin van de opvangactiviteiten van scholen en het participeren van diezelfde scholen aan het lokale overleg, een situatie ontstaat die alle betrokkenen, scholen én andere voorzieningen, in staat stelt te ijveren voor een rechtvaardige, billijke en evenwichtige gemeentelijke politiek terzake.

Het proces van het lokale overleg kan greep krijgen op die facetten van het plaatselijke beleid welke de buitenschoolse opvangvoorzieningen mee determineren. De einddoelstelling daarbij, en daar waakt de provinciale ambtenaar van Kind en Gezin over, is een wettelijk correct uitgebouwd en kwalitatief geoptimaliseerd aanbod.

De wettelijke bepalingen die het al dan niet toekennen van een sociaal voordeel aan scholen stroomlijnen, brengen mij bij de twee concrete vragen. Als minister van Gezin en Welzijn, ik vermeldde het al, komt het mij niet toe in dit verband bindende uitspraken te doen. Een verder concretiseren van de situatie, met name gegevens over de omvang van de subsidie, de aard van de gesteunde opvangactiviteiten en de (eventuele) aanwezigheid van verschillende scholen en netten, zou het formuleren van een antwoord in elk geval vergemakkelijken, ook voor de bevoegde minister.

Gezien de koppeling van de buitenschoolse kinderopvang aan de situatie die de Vlaamse volksverte-

genwoordiger aanbrengt, heb ik de wetgeving rond de sociale voordelen verkennend nagekeken. Daaruit blijkt dat het toekennen van sociale voordelen iets is wat uitsluitend op de provincies en de gemeenten betrekking heeft.

De vraag naar het onderscheid tussen de vrije en officiële scholen is aldus niet relevant, aangezien de vrije scholen enkel de sociale voordelen kunnen genieten maar ze niet kunnen toekennen. De vraag naar een "afzonderlijke bestuurlijke structuur" is mijns inziens ook niet relevant, omdat het decreet spreekt over "de provincies en gemeenten". Het is bijvoorbeeld "de gemeente" (het gemeentebestuur) die onderwijs en buitenschoolse kinderopvang organiseert.

Ik wil er ten slotte op wijzen dat de Commissie Laakbare Praktijken middels het besluit van de Vlaamse regering van 17 juni 1997 (uitvoering van het decreet basisonderwijs) bevoegd is om klachten en vragen te behandelen over "praktijken in strijd met de regelgeving op de sociale voordelen". Mensen, scholen, besturen die zich gedupeerd voelen, kunnen met andere woorden bij de Commissie Laakbare Praktijken terecht.